

President Boyd K. Packer
President Kvora Dvanácti apoštolů

Vyčištění vnitřní nádoby

V ničem jiném se velkomyslnost, laskavost a milosrdenství Boží neprojevuje tak, jako v pokání.

Tato generální konference se koná v době, kdy existuje takový zmatek a taková nebezpečí, že naši mladí členové stěží vědí, kterým směrem se mohou vydat. Proroci a apoštolové jsou skrze zjevení upozorňováni na to, že toto nastane, a tak jim je vždy ukázáno, co mají dělat.

Pán zjevil Proroku Josephu Smithovi, že „každý člověk [může] mluvit ve jménu Boha Pána, samotného Spasitele světa“.¹ Když byly klíče znovuzřízeny, bylo tím zajištěno, že v každém domově může být prostřednictvím dědečků, otců a synů přítomna kněžská pravomoc.

Před patnácti lety, kdy ve světě vládł zmatek, První předsednictvo a Kvorum Dvanácti apoštolů vydalo dokument „Rodina – prohlášení světu“, páté prohlášení v historii Církve. Je vodítkem, které členové Církve mají číst a následovat.

Prohlašuje mimo jiné toto: „My, První předsednictvo a Rada Dvanácti apoštolů Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů slavnostně prohlašujeme, že manželství mezi mužem a ženou je ustanoveno Bohem a že rodina je středem Stvořitelova plánu pro věčný osud jeho dětí.“²

„Bohové šli dolů, aby zorganizovali člověka k vlastnímu obrazu svému,

k obrazu Bohů aby ho utvořili, muže a ženu, aby je utvořili.

A Bohové řekli: Požehnáme jim. A ... dáme, aby byli plodní a rozmnožovali se a naplnili zemi a podmanili si ji.“³

Toto přikázání nebylo nikdy odvoláno.

„A budeme je tím zkoušeti, abychom viděli, budou-li činiti všechny věci, jež jim Pán, jejich Bůh, přikáže.“⁴

Je záměrem, abychom byli šťastní, neboť „lidé jsou, aby mohli míti radost“.⁵

Lehi učil, že lidé jsou svobodní a musejí být „svobodnými, ... aby [jednali sami] za sebe a aby nebylo jednáno za ně, ledaže je to trestem zákona v onen veliký a poslední den“.⁶

Staré rčení „Pán hlasuje pro mě a Lucifer hlasuje proti mně, ale je to můj hlas, který rozhodne“ popisuje naukově danou věc, že naše svoboda jednání je mocnější než protivníková vůle. Svoboda jednání je drahocenná. Můžeme ji pošetile a slepě odhodit stranou, ale nemůže nám být násilím odňata.

Existuje také stará výmluva: „Dábel mě k tomu přinutil.“ Tak tomu není! Může vás podvádět a svádět z cesty, ale nemá moc přinutit vás, ani nikoho jiného, abyste spáchali přestupek nebo abyste v přestupku setrvali.

To, že nám je svěřena schopnost stvořit život, s sebou přináší ty největší radosti i ta největší pokušení. Dar smrtelného života a schopnost zažehnout životy další je nadpozemské požehnání. Spravedlivým používáním této moci se můžeme, jako ničím jiným, přiblížit našemu Otci v nebi a zažít plnost radosti. Tato moc není náhodnou součástí plánu štěstí. Je součástí klíčovou – opravdu klíčovou.

Ať již používáme tuto moc tak, jak to požadují věčné zákony, nebo zavrhneme její božské účely, na věky to rozhodne o tom, kým se staneme. „Zdaliž nevíte, že chrám Boží jste, a Duch Boží v vás přebývá?“⁷

Je velmi osvobozující, když se jedinec z vlastní svobodné vůle rozhodne být poslušen našeho Otce a našeho Boha a vyjádří Mu tuto ochotu v modlitbě.

Když jsme poslušni, můžeme tuto moc používat ve smlouvě manželství. Z našeho pramene života budou vyvěrat naše děti, naše rodina. Láska mezi manželem a manželkou může být trvalá a může přinášet naplnění a spokojenost po všechny dny našeho života.

Pokud jsou někomu odepřena tato požehnání ve smrtelnosti, je slíbeno, že jim budou poskytnuta ve světě, který přijde.

Čistá láska předpokládá, že pouze po závazku věčné věrnosti, právoplatném a zákonném obřadu a v ideálním případě po pečetícím obřadu v chrámu jsou tyto životodárné moci projeveny v úplném vyjádření lásky. Mají se sdílet jediné a pouze mezi mužem a ženou, manželem a manželkou, s tím, kdo je naším věčným společníkem či společnicí. Na toto téma mluví evangelium velmi jasně.

Máme svobodu v tom, abychom přikázání ignorovali, ale když zjevení

promlouvají naprosto otevřeně, například ohledně toho, co dělat nemáme, uděláme dobře, když tomu budeme věnovat pozornost.

Protivník žárí na všechny, kteří mají moc počít život. Satan život počít nemůže; je v tomto ohledu bezmocný. „Snaží [se], aby všichni lidé byli bídní jako on sám.“⁸ Snaží se zneuctit spravedlivé používání této životodárné moci tím, že vás pokouší nemorálními vztahy.

Pán používá výraz „podobno jest“, aby vytvořil představu, které

by Jeho následovníci mohli rozumět, například:

„Podobno jest království nebeské člověku kupci.“⁹

„Podobno jest království nebeské pokladu skrytému v poli.“¹⁰

V dnešní době je strašlivý účinek pornografie podoben moru, který se šíří po celém světě a infikuje jedince tady i tam, neúprosně se snaží vpadnout do každého domova, a nejčastěji prostřednictvím manžela a otce. Účinek tohoto moru může být, a naneštěstí často je, duchovně smrtelný.

Lucifer se snaží zničit „veliký plán vykoupení“¹¹, „veliký plán štěstí“.¹²

Pornografie bude vždy odhánět Ducha Kristova a přeruší komunikaci mezi Nebeským Otcem a Jeho dětmi a zničí onen krásný vztah mezi manželem a manželkou.

Kněžství má nesmírnou moc. Může vás ochránit před morem pornografie – a je to vskutku mor, pokud se poddáte jejímu vlivu. Pokud je člověk poslušný, kněžství mu může ukázat, jak překonat zlovyk, a dokonce jak zrušit závislost. Nositelé kněžství mají tuto pravomoc a mají ji používat k tomu, aby bojovali se zlovolnými vlivy.

Bijeme na poplach a varujeme členy Církve, aby se probudili a aby pochopili, co se děje. Rodiče, buďte bdělí a vždy ostražití, aby tato zlovolnost nemohla ohrozit váš rodinný kruh.

Učíme měřítku mravního chování, které nás ochrání před mnoha Satanovými náhražkami nebo falešnými napodobeninami manželství. Musíme pochopit, že jakékoli přesvědčování ke vstupu do jakéhokoli vztahu, který není v souladu se zásadami evangelia, je nutně špatné. Z Knihy Mormonovy se dozvídáme, že „zlovolnost nikdy nebyla štěstím“.¹³

Někteří předpokládají, že byli tak nastaveni již od narození a že nemohou překonat to, co považují za vrozená pokušení k nečistému a nepřirozenému. Tak tomu není! Pamatujte na to, že Bůh je naším *Nebeským Otcem*.

Pavel slíbil, že „Bůh ... nedopustí ... pokoušeti [vás] nad vaši možnost, ale způsobí s pokušením také i vysvobození, abyste mohli snést“.¹⁴ Budete-li chtít, můžete tyto zlovyky překonat a zvítězit nad závislostí a odejít od toho, co není hodno žádného člena Církve. Jak Alma upozorňoval, musíme být bdělí a neustále se modlit.¹⁵

Izaiáš varoval: „Běda těm, kteří říkají zlému dobré, a dobrému zlé, kladouce tmu za světlo, a světlo za tmu, pokládajícíce hořké za sladké, a sladké za hořké.“¹⁶

Před lety jsem navštívil jednu školu v Albuquerque. Učitelka mi vyprávěla o jednom dítěti, které do třídy přineslo kotě. Jak si asi dokážete představit, narušilo to celou výuku. A tak ho požádala, aby vzalo kotě před třídu.

Vše probíhalo dobře, dokud se jedno dítě nezeptalo: „Je to kotě koucourek nebo kočička?“

Učitelka se nechtěla pouštět do vysvětlování, a tak řekla: „Na tom nezáleží. Je to prostě kotě.“

Ale děti se nevzdaly. Nakonec jeden chlapec zvedl ruku a řekl: „Já vím, jak to můžeme poznat.“

Učitelka rezignovaně pronesla: „Jak to tedy můžeme poznat?“

A žák odpověděl: „Můžete o tom nechat hlasovat!“

Můžete se usmívat nad tímto příběhem, ale pokud nejsme bdělí, jsou dnes takoví, kteří nejen tolerují, ale i propagují hlasování o změně zákonů, které by zlegalizovaly nemorálnost, jako kdyby hlasování nějak dokázalo změnit úmysl Božích zákonů a přírody. Zákon proti přírodě by bylo nemožné prosadit. K čemu by například bylo hlasovat proti zákonu gravitace?

Existují mravní i fyzické zákony, které byly „neodvolatelné [ustanoveny] v nebi před založením tohoto světa“,

které nelze změnit.¹⁷ Historie znovu a znovu ukazuje, že mravní měřítka nelze změnit válkou, ani je nelze změnit volbami. Legalizace toho, co je ze své podstaty špatné nebo zlovolné, nezabrání tomu, aby důsledkem byla bolest a tresty, tak jistě, jako po dnu vždy přichází noc.

Bez ohledu na protivenství jsme odhodláni se držet stanoveného směru. Držíme se zásad, zákonů a obřadů evangelia. Pokud je někdo špatně pochopí, ať již nevinně nebo záměrně, nic s tím nenaděláme. My se nemůžeme změnit; nezměníme měřítka mravnosti. Když nejsme poslušni zákonů Božích, scházíme rychle z cesty. Pokud neochráníme rodinu a nebudeme ji podporovat, civilizace a naše svobody nevyhnutelně zahynou.

„Já, Pán, jsem zavázán, když činíte to, co říkám; ale když nečiníte to, co říkám, nemáte žádného zaslíbení.“¹⁸

Každá duše, která je uvržena do vězení hříchu, viny nebo zvrácnosti, má klíč od brány. Tento klíč je označen slovem „pokání“. Pokud víte, jak tento klíč použít, protivník vás nemůže zadržet. Spojené zásady pokání a odpuštění převyšují v síle onu hroživou moc pokušitele. Pokud vás svazuje zlovyk nebo závislost, která není úctyhodná, musíte přestat s jednáním, které je zhoubné. Andělé vám budou pomáhat¹⁹ a vedoucí kněžství vás budou provázet těmito obtížnými obdobími.

V ničem jiném se velkomyslnost, laskavost a milosrdenství Boží neprojevuje tak, jako v pokání. Chápete onu svrchovanou očišťující moc Usmíření, kterou připravil Syn Boží, náš Spasitel a Vykupitel? Řekl: „Já, Bůh, jsem vytrpěl tyto věci za všechny, aby oni nemuseli trpět, jestliže budou činit pokání.“²⁰ Skrze tento nadpozemský projev lásky Spasitel zaplatil trest za naše hříchy, abychom ho za ně nemuseli platit my.

Pro ty, kteří si to opravdu přejí, *existuje* cesta zpátky. Pokání je jako čistič prostředek. Vyčistí i hluboké skvrny od hříchu.

Nositelé kněžství u sebe mají proti látku na odstranění hroživých pornografických výjevů i na odstranění pocitu viny. Kněžství má moc odstranit působení zlovyku, ba i zlomit závislost, jakkoli pevné její sevření je. Může zhojit jizvy chyb spáchaných v minulosti.

Ze všech zjevení neznám krásnější a více útěchy přinášející slova, než jsou tato: „Vizte, ten, kdo činil pokání z hříchů svých, tomu je odpuštěno, a já, Pán, již na ně nevzpomínám.“²¹

Někdy, dokonce i po vyznání a po odpykání trestu, je tou nejobtížnější částí pokání odpuštění sám sobě. Musíte si uvědomit, že odpuštění znamená skutečně odpuštění.

„Kdykoli bude lid můj činit pokání, odpustím mu poklesky jeho proti mně.“²²

President Joseph Fielding Smith mi vyprávěl o jedné kající se ženě, která se snažila najít cestu ven z velmi nemravného života. Zeptala se ho, co teď má dělat.

On ji požádal, aby ze Starého zákona přečetla příběh o Lotově manželce, která se proměnila v solný sloup.²³ Pak se jí zeptal: „Jaké ponaučení získáváte z těchto veršů?“

Ona odpověděla: „Že Pán zničí zlovolné.“

„Tak tomu není!“ President Smith řekl, že ponaučení pro onu kající se ženu i pro vás je toto: „Neohlížejte se zpátky!“²⁴

Ať je to jakkoli zvláštní, možná tou nejjednodušší a nejučinnější prevencí a léčbou na pornografii nebo na jakékoli nečisté jednání je ignorovat to a vyhýbat se tomu. Vymažte z mysli jakékoli nehodné myšlenky, které se snaží zapustit kořeny. Jakmile jste se rozhodli zůstat čistými, zachovávejte tím Bohem danou svobodu jednání. A pak, jak radil president Smith: „Neohlížejte se zpátky.“

Slibuji vám, že na vás i na vaši rodinu čeká pokoj a štěstí. Hlavním cílem veškeré aktivity v Církvi je to, aby muž a jeho manželka a jejich děti mohli být jako rodina šťastní. Prosím o požehnání Páně na vás, kteří zápasíte s tímto strašlivým morem, abyste našli uzdravení, které je nám dostupné skrze Pánovo kněžství. Vydávám svědectví o této moci ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Nauka a smlouvy 1:20.
2. „Rodina – prohlášení světa“, *Liahona*, říjen 2004, 49.
3. Abraham 4:27–28.
4. Abraham 3:25.
5. 2. Nefi 2:25.
6. 2. Nefi 2:26.
7. 1. Korintským 3:16.
8. 2. Nefi 2:27.
9. Matouš 13:45.
10. Matouš 13:44.
11. Jákob 6:8; Alma 34:31.
12. Alma 42:8.
13. Alma 41:10.
14. 1. Korintským 10:13.
15. Viz Alma 13:28.
16. Izaiáš 5:20.
17. Nauka a smlouvy 130:20.
18. Nauka a smlouvy 82:10.
19. Viz 2. Nefi 32:3.
20. Nauka a smlouvy 19:16.
21. Nauka a smlouvy 58:42.
22. Mosiáš 26:30.
23. Viz Genesis 19:26.
24. Viz Boyd K. Packer, *The Things of the Soul* (1996), 116.

Starší Jay E. Jensen

Předsednictvo Sedmdesáti

Duch Svatý a zjevení

Duch Svatý je třetím členem Božstva a společně s Otcem a Synem zná všechny věci.

Když jsem byl jako mladý misionář asi rok v misijním poli a když jsem četl písmo a slova apoštolů posledních dnů o zjevení a Duchu Svatém, s překvapením jsem si něco uvědomil. Neměl jsem vlastní svědectví, konkrétně o Otcovi a Synu. Odešel jsem na misii a žil jsem z vypůjčeného světla od svých úžasných rodičů. Nikdy jsem nepochyboval o jejich slovech, a tak mě nenapadlo usilovat o vlastní duchovní svědectví. Jednou v pátek večer v roce 1962 v texaském San Antoniu jsem si uvědomil, že to musím zjistit sám pro sebe. Našel jsem si v našem malém bytě místo, kde jsem se mohl potichu, a přesto nahlas pomodlit a vznést tuto prosbu: „Nebeský Otče, jsi tam? Musím to poznat sám pro sebe!“

Později, onoho večera, jsem poprvé v životě sám pro sebe poznal, že Bůh a Ježíš jsou skuteční. Neslyšel jsem žádný slyšitelný hlas, ani jsem neviděl nebeskou bytost. Poznal jsem to tak, jak jste to nejspíš poznali i vy – „nevyslovitelným darem Duchu Svatého“ (NaS 121:26) a duchem zjevení (viz NaS 8:1–3), který mi vnesl pokoj do mysli (viz NaS 6:23) a ujištění do srdce (viz Alma 58:11).

Díky této zkušenosti jsem byl svědkem toho, co je důsledkem Almovy

rady, abych se probudil a povzbudil „své schopnosti, [abych vyzkoušel] slova [Jeho]“. (Alma 32:27.) Z těchto slov neboli semének vyrostly stromy, vskutku obrovské stromy svědectví. Tento proces pokračuje dalšími příležitostmi vyzkoušet slovo, a výsledkem jsou další stromy svědectví, z nichž je nyní opravdový les založený na zjevení získaném Duchem Svatým a skrze něj.

Duch Svatý je žádoucí dar

Když Spasitel navštívil Ameriku, povolal dvanáct učedníků. Jedno z Jeho poselství, které bylo určeno jim i lidu, se týkalo Duchu Svatého. Poté, co je Spasitel učil, odešel a slíbil, že se druhý den vrátí. Lidé se celou noc snažili shromáždit co nejvíce ostatních, aby si Ho mohli vyslechnout.

Učedníci rozdělili lid do 12 skupin a učili je tomu, čemu Spasitel učil je. Jejich hlavní naukou byla důležitost Duchu Svatého. (Viz 3. Nefi 11–18.) Pak lidé poklekli a modlili se. Ze srdce si přáli, aby jim byl dán Duch Svatý. (Viz 3. Nefi 19:8–9.)

Spasitel se jim zjevil a znovu zdůraznil důležitost Duchu Svatého, když se modlil k Otcovi:

„Otče, děkuji ti, že jsi dal Duchu Svatého těmto, které jsem vyvolil; ...